

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, iż usługodawca jest obowiązany podać usługobiorcom, zanim zostanie z nimi zawarta jakakolwiek umowa, oprócz adresu poczty elektronicznej, inne dane umożliwiające nawiązanie szybkiego kontaktu oraz bezpośrednio i skuteczne porozumiewanie się. Dane te nie muszą koniecznie zawierać numeru telefonu. Mogą mieć postać formularza on-line, za którego pośrednictwem usługobiorcy mogą zwracać się przez Internet do usługodawcy i na który odpowiada on za pośrednictwem poczty elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, w których usługobiorca, po nawiązaniu kontaktu z usługodawcą drogą elektroniczną, będąc pozbawionym dostępu do sieci, poprosi usługodawcę o udostępnienie nieelektronicznego sposobu porozumiewania się.

(¹) Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lunds tingsrätt — Szwecja) — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser przeciwko Andersowi Holmqvistowi

(Sprawa C-310/07) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Artykuł 8a — Działalność w kilku państwach członkowskich)

(2008/C 313/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Lunds tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Strona pozwana: Anders Holmqvist

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lunds tingsrätt — Wykładnia art. 8a dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących

ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23), zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. (Dz.U. L 270, s. 10) — Gwarancja świadczeń pracowniczych w przypadku pracownika przedsiębiorstwa transportu drogowego posiadającego siedzibę i jedyny zakład w jednym państwie członkowskim, a wykonującego dostawę towarów między państwem członkowskim pochodzenia a innymi państwami członkowskimi

Sentencja

Wykładni art. 8a dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy dokonywać w ten sposób, że aby uznać, iż przedsiębiorstwo posiadające siedzibę w jednym państwie członkowskim prowadzi działalność na terytorium innego państwa członkowskiego, nie jest konieczne posiadanie przez nie w tym innym państwie oddziału lub stałego zakładu. Przedsiębiorstwo to jednak powinno odznaczać się stałą obecnością gospodarczą w tym innym państwie, charakteryzującą się istnieniem zasobów ludzkich pozwalających mu na prowadzenie tam swej działalności. W przypadku przedsiębiorstwa transportowego z siedzibą w jednym z państw członkowskich sama okoliczność, że pracownik zatrudniony przez nie w danym państwie realizuje dostawę towarów między tym a innym państwem członkowskim, nie pozwala na stwierdzenie, że przedsiębiorstwo to odznacza się stałą obecnością gospodarczą w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil — Hiszpania) — Kirtruna SL, Elisa Vigano przeciwko Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Electro Calbet SA

(Sprawa C-313/07) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Postępowanie upadłościowe — Wstąpienie do umowy najmu)

(2008/C 313/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Kirtruna SL, Elisa Viganò

Strony pozwane: Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Electro Calbet SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16)

Sentencja

W przypadku przejścia przedsiębiorstwa art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów nie wymaga utrzymania umowy najmu lokalu handlowego zawartej przez zbywającego przedsiębiorstwo z osobą trzecią, mimo że rozwiązanie tej umowy może spowodować wygaśnięcie umów o pracę przeniesionych na przejmującego.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Raffinerie Tirlemontoise SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-200/06) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Cukier — Opłaty produkcyjne — Szczegółowe zasady stosowania systemu kwot — Uwzględnienie ilości cukru zawartych w produktach przetworzonych — Ustalenie nadwyżki przeznaczanej na wywóz — Ustalenie średniej straty)

(2008/C 313/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raffinerie Tirlemontoise SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładnia art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, s. 1) — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, s. 40) — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316, s. 64), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 254, s. 4), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalającego kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2001/2002 (Dz.U. L 278, s.13), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1993/2001 z dnia 11 października 2001 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2000/2001 (Dz.U. L 271, s. 15) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2267/2000 z dnia 12 października 2000 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych oraz współczynnik obliczania opłaty dodatkowej w sektorze cukru na rok gospodarczy 1999/2000 (Dz.U. L 259, s. 29) — Metoda obliczania zastosowana do oszacowania straty całkowitej, która ma być finansowana poprzez opłaty produkcyjne — Uwzględnienie dla celów ustalenia nadwyżki przeznaczanej na wywóz całości wywiezionych ilości cukru, a dla ustalenia średniej straty na tonę cukru jedynie ilości, które dały podstawę do wypłaty refundacji wywozowych

Sentencja

1) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru nadwyżka przeznaczona na wywóz obejmuje ilości cukru, o których mowa w tym artykule, zawarte w produktach przetworzonych wywiezionych bez faktycznej wypłaty refundacji.

Artykuł 15 ust. 1 lit. d) wspomnianego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu oszacowania średniej straty na tonę produktu należy uwzględnić wszystkie wywiezione ilości produktów, o których mowa w tym artykule, niezależnie od tego, czy refundacje faktycznie zostały wypłacone czy też nie.

Analiza art. 6 ust. 4 i 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru, w danym przypadku zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1140/2003 z dnia 27 czerwca 2003 r. i nr 38/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r., nie wykazała niczego, co podważałoby jego ważność.